

Hospice Wassenaar

Nieuwsbrief

Ons nieuwe huis!

De zoektocht is geslaagd: Hospice Wassenaar heeft een nieuwe huisvesting gevonden! Volgend voorjaar zal er worden verhuisd naar de Kerkstraat 79. Het pand, de voormalige pastorie van de St Willibrordus kerk, is nu nog in gebruik als zorghotel. Op dit moment worden de verbouwingsplannen besproken en begin januari hopen we de aannemer opdracht te kunnen geven om van dit prachtige pand in het hartje van Wassenaar een minstens zo mooi hospice als het huidige te maken! Verderop in deze nieuwsbrief kunt u onze plannen lezen en zien.

Inhoud

Een nieuw jaar, een nieuw hospice!	3
Het nieuwe hospice in beeld	4-5
Toekomstdroom wordt werkelijkheid!	6
Woord van de voorzitter	6
Hans Klooster stopt als bestuurslid	6
Bedankbrief	7
Stilstaan en verdergaan	7
Hartelijk dank!	8
Met "Wensen Ridders" naar Rijksmuseum	8

Juist in de laatste fase iets kunnen betekenen

Als HAIO, huisarts in opleiding, kwam Oscar Nijst voor het eerst in contact met een hospice. "Het was een hospice in IJmuiden, want ik ben opgeleid in de omgeving van Amsterdam," vertelt huisarts Oscar Nijst. "Eerder had ik er nog nooit van gehoord. Op de universiteit leer je hoe je mensen beter moet maken, maar voor de dood is weinig aandacht." Inmiddels bijna een jaar in zijn nieuwe praktijk Prescott & Nijst aan de Leidseweg in Voorschoten oogt zijn spreekkamer nog wat clean. "Maar binnenkort," zo verzekert hij, "komt er wat moois aan de muur. Mijn moeder is bezig met een prachtig schilderij." Oscar Nijst heeft in korte tijd, mede door zijn laagdrempelige 'no nonsense' uitstraling, de sympathie en het vertrouwen van zijn patiënten weten te wekken.

Al een paar maal mocht Hospice Wassenaar patiënten van hem ontvangen. Wat betekent het voor dokter Nijst dat hij die mogelijkheid kan bieden aan een terminale patiënt? Over zijn antwoord hoeft hij niet na te denken: “Ik vind het fijn dat ik als huisarts een hospice in de buurt heb. Het betekent toch dat we een stukje extra zorg kunnen leveren aan een patiënt in de laatste fase.

Want als er geen hospice is, wordt het in sommige gevallen wel lastig. Stel, iemand komt uit het ziekenhuis en is medisch uitbehandeld. Waar moet hij of zij dan heen als de thuissituatie niet toelaat dat verdere verzorging daar plaatsvindt. Voor de hand ligt een verpleeghuis maar daar is veelal geen plaats op korte termijn. Als dan verder uit de buurt gezocht moet worden loop je weer de kans dat de huisarts je niet verder kan begeleiden. Ik ben dus blij met Hospice Wassenaar, dat ook voor Voorschoten is, en speciaal vanwege de warme en persoonlijke zorg.”

Hierbij komt ook euthanasie ter sprake. Eind 2013 stonden de media bol omdat een huisarts in Tuitjenhorn zelfmoord gepleegd had vanwege verdenking op onrechtmatige handelingen. Hoe gaat dokter Nijst om met incidenten als deze? “Ik ben niet terughoudender en ook niet anders gaan denken of handelen, maar moet eerlijk bekennen dat ik nu wel eerder in overleg ga. We hebben hier in de omgeving een palliatief team dat ik altijd kan consulteren betreffende euthanasie en palliatieve sedatie. Daar maak ik nu vaker gebruik van. Je wordt voorzichtiger, het is toch een beetje zo, dat de angst regeert.” Wanneer een huisarts een patiënt met nog maar een korte levensverwachting voorstelt dat er een mogelijkheid is tot opname in een hospice, betekent dat voor de patiënt dat hij of zij verhuist naar een laatste adres waar naar verwachting het overlijden zal plaatsvinden. Een ingrijpend en emotioneel moment dat van de arts in kwestie een zorgvuldige timing vereist. Hoe gaat dat er bij Oscar Nijst in de praktijk aan toe, ervan uitgaand dat iedere situatie een eigen benadering behoeft?

“Tja, dat is een hele goeie vraag” en hij vervolgt: “Wanneer je goed naar de patiënt kijkt en het hele proces nauwkeurig volgt, komt er een moment dat je een gestage achteruitgang ziet. Dan ga je in gesprek en polst een beetje hoe men zich zaken in de komende periode voorstelt. Ik noem dan wel de mogelijkheid van een hospice. Het blijft natuurlijk een eigen keuze en komt er dan in volgende gesprekken nog eens op terug, zeker als ik merk dat de mantelzorg overbelast raakt. Timing is in deze, zoals gezegd, ontzettend belangrijk. Je moet niet te vroeg zijn maar ook niet te laat, want in het hospice valt er door de goede

verzorging en aandacht kwalitatief nog heel veel positiefs te halen in die laatste fase. Ik ga uit van een levensverwachting van zo'n 2 a 3 maanden. Ik wijs de patiënt maar ook de familie er op, dat het hospice op een unieke wijze de mogelijkheid biedt om goed afscheid te nemen van elkaar, terwijl ze eerder alleen maar bezig waren met regelen en zorgen voor...”. Hoewel het hospice vele voordelen biedt, weet Oscar Nijst inmiddels uit ervaring: “Er zijn mensen die je echt niet zover krijgt, die willen absoluut thuis blijven.”

Oscar Nijst is ervan overtuigd dat je juist in die laatste levensfase als huisarts een heel belangrijke rol kunt spelen. Hij wil graag iets kunnen betekenen. Dat te mogen doen tijdens het verblijf van zijn patiënten in ons hospice noemt hij bijzonder: “Ik was nog niet zo lang hun huisarts en dat je dan al zoveel vertrouwen krijgt om ze te mogen begeleiden naar een waardige dood vond ik heel dankbaar. Vooral bij één dame was duidelijk te merken dat zij kon ontspannen tijdens haar verblijf en daardoor meer aan zichzelf toekwam. Je zag een rust optreden waardoor zij op een goede manier afscheid van het leven kon nemen. Ik ben best nog wel jong maar vind het goed, dat ik deze ervaring al op kan doen, dat neem ik toch verder met mij mee.” We blikken nog even vooruit op de nieuwe huisvesting in de Kerkstraat in Wassenaar. Razendsnel zoekt Oscar het adres op in Google Maps om opgelucht lachend te reageren: “Jullie komen ietsje dichterbij, dat is mooi! Tijd is toch iets om rekening mee te houden.”

Wil de Looze

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Hospice Wassenaar en verschijnt twee maal per jaar in juni en december. Oplage 1.600.

Hospice Wassenaar
Van Zuylen van Nijveltstraat 465
2242 MB Wassenaar

Tel. 070-5121130
coordinator@hospicewassenaar.nl
www.hospicewassenaar.nl

Een nieuw jaar, een nieuw hospice!

U heeft het in de voorgaande nieuwsbrieven al kunnen lezen: het afgelopen jaar is het stichtingsbestuur op zoek geweest naar een locatie om een nieuw, ruimer hospice te kunnen huisvesten. Eind oktober werd deze gevonden. Op 1 januari 2014 wordt de Stichting Hospice Wassenaar de huurder van Kerkstraat 79 in Wassenaar. Met name inwoners van Wassenaar zullen dit pand beter kennen als de voormalige pastorie van de St. Willibrordus kerk. De planning is om in mei volgend jaar hier de deuren van het nieuwe Hospice Wassenaar te openen. Het huidige hospice is nu ruim 8 jaar in gebruik en voelt voor iedereen nog steeds als een geweldig huis. Wat dat betreft is er niet veel veranderd aan het euforische gevoel, dat de oprichters van het hospice nu bijna 9 jaar geleden hadden, toen zij de mogelijkheid kregen om twee penthouse appartementen die destijds nog in aanbouw waren om te vormen tot een hospice. Hoewel het toen al duidelijk was dat deze ruimte niet aan alle eisen voldeed, werd de mogelijkheid met beide handen aangegrepen om de realisatie van het hospice op korte termijn mogelijk te maken. Hospice Wassenaar is daarmee hoogstwaarschijnlijk het snelst gerealiseerde hospice in Nederland; tussen idee en opening zat minder dan twee jaar!

Vanaf de eerste dag heeft het hospice zijn naam als “bijna-thuis-huis” meer dan waar gemaakt. We mochten al meer dan 400 gasten ontvangen. Het heeft zijn plaats in de samenleving in onze regio ruimschoots verworven. En ondanks de warme sfeer en rust die het huidige hospice kenmerken, wordt er komend voorjaar toch verhuisd. In de nieuwe huisvesting kunnen namelijk alle wensen die bij de oprichting al bestonden, gerealiseerd worden. Het nieuwe hospice zal groeien van 5 naar 6 kamers, verdeeld over de begane grond en eerste verdieping. Elke gast beschikt straks over een eigen badkamer met toilet en douche. De kamers zijn dermate ruim dat er ook plek is voor een gezellige zithoek en een pantry. Daarnaast bestaat tevens de mogelijkheid voor familie en vrienden om op de kamer van de gast te blijven overnachten of in een aparte logeerkamer. We kunnen eigenlijk wel zeggen dat elke kamer een soort mini-appartement wordt. De verpleegkundigen krijgen in de nieuwe huisvesting een volwaardige werkkamer, waar ze in alle rust kunnen overleggen en de medicatie kunnen voorbereiden. De coördinatoren, die de dagelijkse leiding hebben in het hospice, hebben een ontvangst/werk kamer beneden. Op de bovenste verdieping is er een extra ruimte voor administratieve werkzaamheden. De 75 vrijwilligers kunnen op deze verdieping beschikken over een eigen instructielokaal. Verder worden hier een ruime stiltekamer en logeerkamer met badkamer voor de familie gerealiseerd.

Naast de gastenkamers is de huiskamer van een hospice de belangrijkste ruimte. Op de begane grond, grenzend aan de beschutte tuin, zal een prachtige huiskamer met volledig ingerichte keuken worden gerealiseerd en daarnaast is er ruimte voor een aparte zitkamer. Op diverse plekken in het nieuwe hospice zullen opslagmogelijkheden komen voor voorraad, linnengoed en apparatuur t.b.v. de verzorging. Het pand beschikt reeds over een lift. Voor de verbouwing is zo'n vier maanden uitgetrokken. Technisch zal dat allemaal wel moeten lukken, maar de allergrootste uitdaging is om die unieke sfeer, die het huidige hospice zo kenmerkt, te realiseren in de nieuwe huisvesting. Er wordt op dit moment dan ook intensief nagedacht over kleurstellingen, materiaalgebruik en verlichting. Op de volgende pagina's treft u de eerste schetsen aan van het nieuwe hospice.

Ruud Bellekom

De achterzijde van het nieuwe hospice, de wens is om hier een prachtige tuin voor onze gasten en familie te creëren.

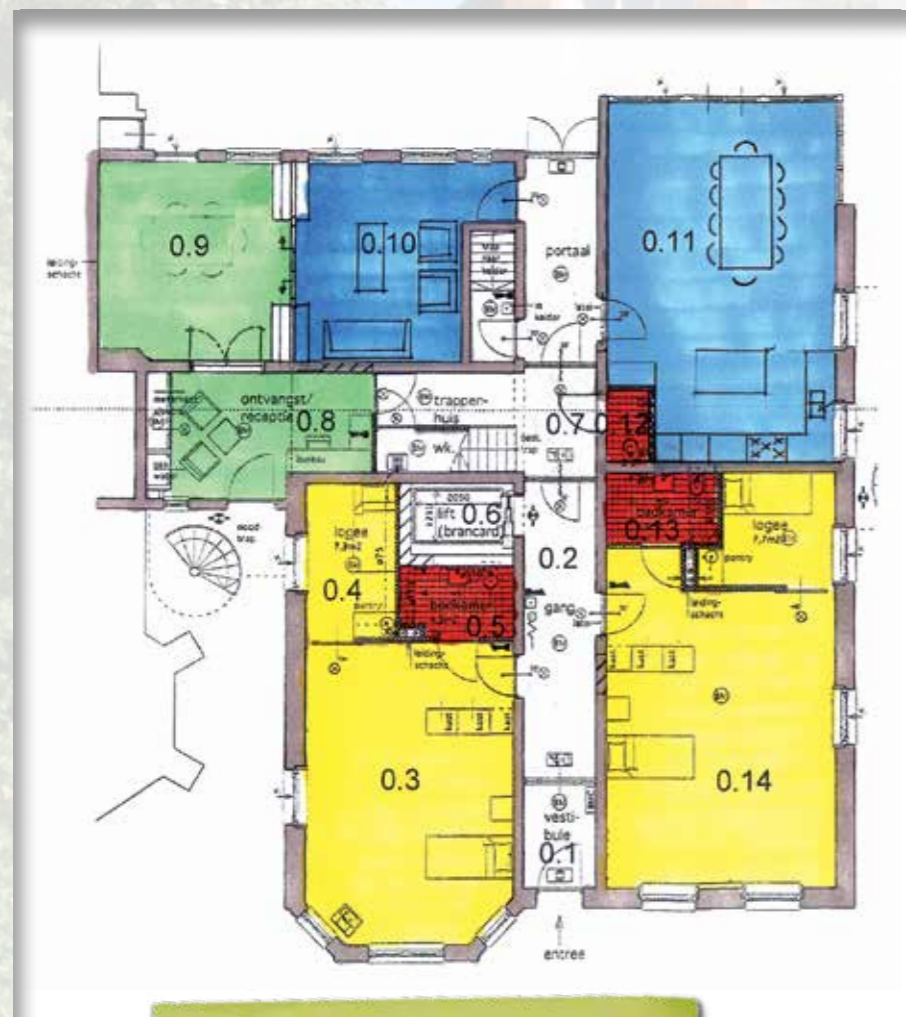
Wensenlijstje voor de nieuwe huisvesting:

- Tuinhuisje
- Opknappen van voor- en achtertuin
- Inrichting stilteruimte
- Inrichting gastenkamers
- Inrichting van de keuken
- Nieuwe televisietoestellen
- Wekelijkse bloemen
- Piano

Wilt u ons helpen bovenstaande wensen te realiseren dan kunt u uw donatie overmaken op bankrekeningnummer: 366150510 van St. Vrienden van Hospice Wassenaar. Hartelijk dank voor uw steun!

Het nieuwe hospice in beeld

Op onderstaande plattegronden schetsen we letterlijk hoe het nieuwe hospice ingedeeld zal gaan worden. Deze schetsen geven voor 95% de te realiseren indeling weer. Naar aanleiding van de diverse schetsen die de afgelopen weken intern de revue zijn gepasseerd zullen nog enkele kleine detailaanpassingen volgen. De bedoeling is om in het voorjaar van 2014, voorafgaand aan de officiële ingebruikname van de nieuwe huisvesting, een Open Huis te organiseren zodat u met eigen ogen het eindresultaat kunt zien.

Begane grond;

- 0.1 ingang
- 0.2 + 0.7 gang en trapportaal
- 0.5 WC en spoelruimte
- 0.6 lift
- 0.3 + 0.14 gastenkamers met logeerkamers en badkamer (0.5 + 0.13)
- 0.11 huiskamer en keuken
- 0.10 zitkamer
- 0.8 + 0.9 ontvangstruimte en coördinatorenkamer

1e verdieping;

- 1.1 opslag
- 1.2 + 1.7 gang en trappenhuis
- 1.5 spoelruimte + WC
- 1.6 lift
- 1.3+1.12+1.15 gastenkamers met badkamer
- 1.4+1.13+1.14
- 1.10 gastenkamer met logeerruimte (1.9) en badkamer (1.8)
- 1.11 verpleegkundigenkamer

2e verdieping;

- 2.1 + 2.6 + 2.7 gang en trappenhuis
- 2.8 wasruimte en opslag
- 2.9 logeerkamer met badkamer (2.11)
- 2.5 lift
- 2.3 administratie/coördinator
- 2.2 stiltekamer
- 2.12 instructielokaal/vergaderzaal

Toekomstdroom wordt werkelijkheid!

Twee jaar geleden schreef ik in een stukje voor onze Nieuwsbrief over een wensenlijst voor een groter hospice. Mijn wensenlijst eindigde met een groot vraagteken: toekomstdroom? Ik vroeg me destijds ook af, of wij de moed zouden hebben om in economisch barre tijden de uitdaging aan te gaan om die droom te verwezenlijken. Nu twee jaar later, na talloze locaties onder de loep genomen te hebben, komt onze droom uit. Wat een buitenkans om naar de Kerkstraat in Wassenaar te gaan verhuizen. In dit statige, fiere pand zal na enige aanpassingen ons gastvrije hart weer gaan kloppen. De liefdevolle gastvrijheid, belangeloos gegeven door onze vrijwilligers, de professionele deskundigheid van onze verpleegkundigen, samen met ons zeer betrokken bestuur en de coördinatoren,

zullen ook daar in ons nieuwe huis gegeven worden aan onze gasten. Hospice Wassenaar krijgt een andere jas, maar de inhoud blijft hetzelfde: warm, liefdevol, gastvrij! Wij hebben de moed om deze uitdaging aan te gaan! Maar meer dan ooit hebben we al uw hulp nodig: nieuwe donateurs, sponsoracties, nieuwe vrijwilligers voor de tuin en ons hospice; samen met elkaar voor Hospice Wassenaar! Er moet in korte tijd nog heel veel werk worden verzet. Voorlopig gaat het om het heden en doen wij zoals altijd ons unieke werk met hart en ziel in het huidige hospice. Een thuis, waar we ongetwijfeld met weemoed afscheid van gaan nemen. Ik hoop, dat velen van u met ons de uitdaging aan willen gaan. Wellicht kunt u denken als u in het voorjaar van 2014 door de Kerkstraat en langs het hospice fietst: mooi ik heb

Drie trotse coördinatoren Elsbeth Zonnevyle, Karin Kopp en Ingrid Schon voor het nieuwe hospice

ook een steentje bijgedragen, maar wat heerlijk dat ikzelf nu nog even door kan rijden.

Elsbeth Zonnevyle

Woord van de voorzitter

Wat zijn we blij met het nieuwe pand. Het geeft ons de ruimte die we zó gewenst hebben en zelfs nog iets meer. Prachtige kamers voor de gasten en veel meer ruimte voor de verpleegkundigen, vrijwilligers en de coördinatoren. En dan ook nog zo'n mooie beschutte tuin aan de achterzijde, grenzend aan de toekomstige (woon)keuken. Omdat het gebouw nu voornamelijk bestaat uit ruime "hotelkamers" moet er wel wat verbouwd worden. De uitdaging is om weer een echte hospicesfeer te creëren. Begin december werd door de architect de laatste hand gelegd aan de tekeningen voor de verbouwing. Een binnenhuisarchitect, dezelfde als van acht jaar geleden, helpt ons weer met de inrichting. De fondsenwerving is van start gegaan; er moet nog ca. € 240.000 ingezameld worden om de "verhuizing" te kunnen realiseren, naast het geld dat we zelf inbrengen. De eerste actie van een serviceclub is al een feit: de Lions Winter Olympics party op 18 januari 2014. En dan maar hopen dat we de onszelf gestelde deadline van eind mei gaan halen. Er moet in die 5 à 6 maanden heel veel gebeuren. Maar vele vrijwilligers hebben zich aangemeld voor allerlei verschillende werkgroepen. Daarnaast wil ik Hans Klooster heel bijzonder

bedanken voor zijn inzet voor het hospice. Zes jaar was hij lid van het bestuur van het hospice en een echte steun voor de voorzitter. Helaas heeft hij zijn functie moeten neerleggen. Elders op deze pagina geeft hij zelf zijn argumenten hiervoor aan. En ondanks de drukke werkzaamheden gaat de zorg voor onze gasten onverminderd door. Dit jaar ziet het er naar uit dat de hoogste bezetting ooit gehaald zal worden, wat het nut van het hospice nog eens onderstreept. En er is een groot draagvlak. We hebben al heel veel felicitaties met deze nieuwe huisvesting mogen ontvangen.

Gabrie Lansbergen

Hans Klooster stopt als bestuurslid

Helaas heb ik moeten besluiten het bestuurslidmaatschap van ons hospice te beëindigen. Een moeilijke beslissing. Maar onvermijdelijk, want de nieuwe locatie, wordt gehuurd van de SWZ. Bij de SWZ ben ik voorzitter van de Raad van Toezicht en je kunt niet tegelijk huurder en verhuurder vertegenwoordigen. Ik zal het missen, ik zal jullie missen. Maar beide organisaties blijf ik koesteren. Dat mag en kan wel. Veel succes met het inrichten van de nieuwe huisvesting!

Hans Klooster

Bedankbrief

Met enige regelmaat ontvangt het hospice een bedankje na het overlijden van een van de gasten afkomstig van de familie of vrienden. Deze brieven, kaarten en e-mails, maar ook de warme handdrukken en lieve woorden in het hospice maken het werk voor al die vrijwilligers en ook de professionals zo gewaardeerd en ook zo dankbaar. Onderstaand plaatsen we, met toestemming maar wel geanonimiseerd, een van de prachtige brieven die wij onlangs mochten ontvangen.

Lieve coördinatoren, verpleegkundigen en vrijwilligers,

Alvast vooruitlopend op een bedankbrief die mijn vader gaat sturen, wil ik jullie van ganser harte bedanken voor de hartverwarmende en super professionele verzorging van mijn moeder. Zij vond het geweldig bij jullie, hoewel zij zich zo ziek voelde. Ik vind het zo knap hoe jullie haar een veilig gevoel gaven, zij wat tot rust kon komen en afscheid kon nemen, na alles wat ze de weken daarvoor had meegemaakt. Zij voelde zich zo gezien en gekend. Alhoewel het wel heel snel gegaan is, lijkt het alsof we een hele tijd bij jullie geweest zijn; we hadden het niet willen missen. Het voelt goed dat het toch op een natuurlijke manier is verlopen. Gelukkig is haar verder leed bespaard gebleven, hoewel zij het helaas de laatste weken toch wel heel zwaar heeft gehad.

Wij: mijn vader, broers en zusjes, konden de strijd voor stoppen met behandelen opgeven, medisch meedenken (met moeite) loslaten en ons volledig op haar verzorging concentreren en er continu voor haar zijn. Ook wij werden zo goed verzorgd. Heel fijn dat wij de ruimte kregen om op onze eigen manier voor haar te zorgen tot het allerlaatste moment en zelfs daarna: mijn zusje en ik hebben het heel bijzonder, maar ook eigenlijk weer heel natuurlijk ervaren om haar onder deskundige leiding te wassen en aan te kleden na het overlijden in een sfeer van rust en vertrouwen die jullie weten te scheppen. Ook mijn vader is, na aanvankelijke scepsis en schuldgevoel, nu zo blij dat we hiervoor gekozen hebben en heeft niets dan lof over jullie. Hij is uiteraard wel heel verdrietig om het verlies en gaat nog een moeilijke tijd tegemoet. Heel fijn tenslotte dat huisarts Mark Smit zo betrokken was; dat deed mijn vader na de negatieve ervaringen in het ziekenhuis ook veel goed. Nogmaals dank voor jullie geweldige zorg. Wij wensen jullie succes met dit moeilijke maar prachtige werk.

Met hartelijke groet, dochter van een gast.

Stilstaan en verdergaan

Enmaals per jaar nodigt Hospice Wassenaar nabestaanden van gasten die in het hospice hun laatste levensperiode hebben doorgebracht, uit voor een herinneringsbijeenkomst. Als thema voor de bijeenkomst 2013 werd gekozen: Stilstaan en verdergaan.

In het hospice speelt zich voor kortere of langere tijd een emotionele en intieme periode af die de buitenwereld tot stilstand lijkt te brengen. “Door het naderende afscheid worden kleine dingen belangrijk: een musje op het balkon, wolkenpartijen in de lucht, een bundel zonneschijn waar precies je stoel in past. Kleine alledaagse wonderen die we opmerkten omdat we gevoeliger waren dan anders...”, sprak geestelijk verzorger van het hospice Jacqueline Weeda de aanwezigen toe. “Die tijd ligt nu achter u en het leven van alledag dient zich weer aan. Maar de ziel heeft nog lange tijd nodig om te herstellen. Dat gebeurt te midden van de alledaagsheid, maar ook door nog eens bij elkaar te komen en stil te staan, zoals vandaag.” Harp- en pianomuziek afgewisseld met zang en lezingen omlijsten de bloemenceremonie. De namen van al diegenen van wie we het afgelopen jaar afscheid hebben genomen, worden genoemd. Voor een ieder plaatst een familielid of dierbare een zonnebloem in een grote vaas die, centraal geplaatst te midden van de genodigden, uitgroeit tot een stralend boeket. Afsluitend is er voor de aanwezigen nog gelegenheid om gezamenlijk een drankje te drinken en iets lekkers te eten, herinneringen op te halen en nog even na te praten met ‘bekenden’, zoals verpleegkundigen, vrijwilligers en coördinatoren uit het hospice.

Wil de Looze

Hartelijk dank

Zeker nu, met het bekend worden van onze nieuwe huisvesting, wordt duidelijk dat er in de samenleving een groot draagvlak bestaat voor Hospice Wassenaar.

Naast de vele trouwe donateurs en incidentele gulle gevers willen we graag de volgende giften extra vermelden:

- € 1000 van de Johannes Stichting
- € 930 van de "15 van Wassenaar"
- € 2140 van twee verjaardagen
- € 5000 van Stichting Oud Rande Fundatie
- € 664 en € 756 van Diakonie van Wassenaar en Voorschoten.
- Donaties van familie van gasten.

De nummers 1, 2 en 3 van de eerste editie van "de 15 van Wassenaar."

Voor de herinrichting van het nieuwe gebouw tot hospice zijn wel extra financiën nodig. De Lions club Wassenaar organiseert jaarlijks een winterfeest; deze keer Lions Winter Olympic party op 18 januari 2014 met als goed doel Hospice Wassenaar.

Inmiddels is een groot aantal bekende fondsen aangeschreven; en daarnaast lokale fondsen en serviceclubs uit de regio. Extra initiatieven zijn van harte welkom. Er is nog een groot wensenlijstje; zie pag. 3

Met Wensen Rijders naar nieuwe Rijksmuseum

"Wensen Rijders", is de groep vrijwilligers van Stichting Ambulance Wens Nederland die laatste wensen vervullen van niet mobiele terminale patiënten met behulp van speciaal daarvoor ontwikkelde ambulances. Onze gaste mevrouw Laupman was heel gelukkig dat haar de eer te beurt viel om door hen naar het Rijksmuseum in Amsterdam begeleid te worden. Waarom het Rijksmuseum, vraag ik haar. Ze zit in haar sta-op-stoel, 97 jaar broos maar helder, denkt even na om daarna in een waterval van woorden haar verhaal te doen: "Op televisie zag ik het nieuwe Rijksmuseum en bedacht toen dat het toch wel heel jammer was dat ik dat nooit meer zou kunnen zien. Toen ik mij dat liet ontvallen opperde een van de dames hier in het hospice dat ze dat misschien wel voor mij zou kunnen regelen. Ik was totaal overdonderd toen het een week later al zover was. Ik werd in een speciale ambulance geholpen. Mijn dochter Marian en nichtje Anne Marie mochten mee als gezelschap. Bij aankomst was ik blij dat de veiligheidsgordels waarmee ik lag vastgezet op mijn brancard losgemaakt konden worden. Wat een prachtig gebouw en wat een indrukwekkende entree. De grote zaal, de enige zaal die wij mochten bezichtigen, is er zo

een van oh en ah! Zo knap als men met licht en schaduw effecten heeft weten te werken. We keken onze ogen uit naar de vele werken zoals Het Joodse Bruidje, De Vrede van Munster, het Poortje van Vermeer en natuurlijk De Nachtwacht. Na een uurtje ging het museum sluiten dus het werd geen lang bezoek. Wij waren als laatsten binnengekomen zodat we ons niet tussen mensenmassa's door moesten wurmen om iets te kunnen zien. Dat was heel prettig. Die sterke Wensen Rijders tilden mij weer in de ambulance en ik keek nog eenmaal om. De laatste zonnestralen schenen op de gevel van het Rijksmuseum, een sprookjesachtig mooi beeld, dat ik met mij meenam."

Wil de Looze